

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.

Egyes példány nem kapható

Előfizetési ár fél évre 5 korona

Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összeget valamint a
kiszáratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Kiszáratok nem lesznek visszatérítve.

TARTALOM. Keresetünk bizonytalanságáról. — Hírlapelárusítás. — Az állampénztári kimutatás. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések

Keresetünk bizonytalanságáról.

Mindenkori törekvésünket kepezte odahatni, hogy a dohány nagy- és kistőzsdések jövedelme legalább némileg arányban álljon azon lankadatlan munkával, melyet kifejtjenük kell és hogy a kereset bizonytalanságának felelme ne keserítse el a kis keresetet sem.

Sajnos igazságot ismétlünk csak, ha mondjuk, hogy maguk a tőzsdések a hibások abban, hogy keresetük elvesztésének felelme örökké Damokles kardjaként fejük felett lebeg.

Oly időben élünk, midőn úgy az egyesnek, mint az összességnek önmagának kell posztóját megteremteni és azt megvédenie.

Amire gyenge az egyes ember, arra elég erős az egyesek tömörült testülete.

A kenyerkereset elvesztésének réme abban keresendő, hogy ezen mi üzletágunknak nincs szervezete, nincs központi egységes mozgóatója — ereje, jogvédelme tehát nincs.

Míg a fenti rém nem jelentkezik, a tőzsdés felig-meddig kincstári hivatalnok. Ezért kérnek jogokat ezerszámra. Hányszor hallja az ember ezen indokolást: „Igaz, hogy a haszon kicsiny, de örökös és biztos kenyér a tőzsdé. Nos, igaz ez? Ha jól, régen és közelről nem ismerünk a viszonyokat — mi is igennel felelhetnénk; de így nem.

Hogy lehetne egy üzleti biztos kereseti alapról szó, ha minduntalan ilyenféle alternatívákat állítanak fel. „Vagy-vagy! Vagy meglegszel $\frac{2}{10}$ százalék kevessebbel, vagy másnak adjuk jogodat“. Vagy átveszed károdra a ládákat, vagy visszaadod jogodat.

Ilyen alapokon nyugszik a mi **biztos** keresetünk.

A kistőzsdések érdekében ugyan javulást látunk. Megvédi érdekeiket és kenyerüket Gräzenstein államtitkár úr ő méltósága egy böles és humánus rendeletével, mely korlátozza az új jogok adását, illetve azokat a belterületről kizárva, csak a főváros külterületére engedélyeztetni.

Köszönet és elismerés jár az államtitkár méltányosságáért, mert most nem

kell félni a tőzsdésnek, hogy egy váratlanul nyakára jövő új konkurrenzia elszedi szájából kenyerének felét.

Ezen nagy horderejű rendelet alól bár látunk néhány szórványos kivételtevét, de ezen engedélyek a rendelet kibocsajtása előtti időből datálódnak.

Ezek daczára a multkori lapunkban mutattunk rá a kis lottó eltörlés által teremtett új viszonyokra, melyből nagyon is láthatjuk keresetünk bizonytalanságát.

Igaz, hogy itt két teljesen független tényező áll szemben: a lottó-igazgatóság teljesen külön faktor

A kereset elvesztése feletti felajdulásnak nem lehet eredménye, ha az szórványosan jelentkezik; de igenis lenne nyomatéka, eredménye, ha a 400 kenyerétől megfosztott, mint egy test egy lélek — közösen — egysegesen emelne fel szavát.

Eme kiterésünkkel is támogatják azon állításunkat, hogy az egyedaru üzletnek nincs biztos kereseti alapja.

A nagy tőzsdés helyzete rosszabb. Eltekintve attól, hogy jövedelmét országsszerte a lehetőség szerint korlátozzák, ki van téve azon eshetőségnek, hogy teljesen megszüntetik őket.

Egy lap hozta a rég levegőben levő hírt, hogy a nagy tőzsdéket államosítják és ime halomszámra özönlének hozzánk félelem diktálta levelek, kérdezősködések.

Ime a félelem. Mindennap elveszthetik nemcsak jövedelmüket, de a tőkét is, melyet üzletük berendezésébe fektettek.

A szűk garas nyomában a gond és bizonytalanság.

Hogy dolgozhat azután kedvvel egy ily kedélyű ember?

Nem kérünk a nagy- és kistőzsdéseknek nyugdíjalapot, kegydíjat, menházat; de annyit joggal megérdemelnek, hogy kellő biztonság adassék részükre, hogy nem teszik ki őket bármely perczen a kapu elé.

Ám neheztsek meg a joghoz jutást, ám válogassanak a jogok között nagyon szigoruan, ám vizsgálják meg vagyoniilag és jellemileg az új tőzsdést; de ha már a jogot megadták neki, akkor részülsjön megbecsülésben, méltánylás-

ban első sorban főnöke, a kincstár részéről.

Ne legyen a jog egy biztosítási okmány tétlenség esetén is a meggazdagodás, de legyen oly okmány, mely biztosítja az árusnak jogát élete végéig, ha csak fegyelmi vétséget el nem követne.

Fontos dolog ez. Fontos nemcsak a tőzsdésnek, de a kincstárnak is, mert az ő érdeke nemcsak hogy jól legyen választva ki az árusa, de az is, hogy a jól kiválasztott árus végleg meg is tartasson.

De tudni kell a nagy- és kisárusnak, hogy nem zaklathatják hivatalnokok ötletszerű szeszelyei, hogy kenyerük élet-hossziglan és biztos, ha csak fegyelmi uton el nem mozdítják.

Ez biztos alapra fektetné a kenyeret és megadná a léleknyugalmaival együtt a nagyobb üzleti kedvet.

Reformot jelent kívánalmunk, de elvégre be kell az erre hivatottaknak látni, hogy mikor minden vonalon, az új helyes, modern, de egyben méltányos irány tör magának utat, akkor ezen kincstári üzletágnál sem szabad az ósdi maradiság peneszébe burkolózva maradni.

Hírlapelárusítás.

Czikkünk megjelenése után, melyben a hírlapoknak mozgó (colportage) elárusításáról értekeztünk, — a két magyar esti lapot kivéve az összes lapok megszüntették az utcai elárusítást.

Történt ez, a mi érveink alapján, úgy jóslatunk teljesedett, hogy utcai hírlapelárusításhoz, a mi talajunk nem alkalmas: az egyre megy; a tény az, hogy a tőzsdések megszabadultak egy meltatlan konkurrenzciától.

A két esti lap is ad el példányokat az utcán. Veszik két okból, először, mert 1 krajczár az ára, tehát olcsó, másodsor a közönség inkább kiad egy krajczárt, csakhogy szabaduljon egy rongyos alak tolakodásától és fülebe ordításától.

Dicsőség-e ily rongyos kétes elemek közvetítésével terjeszteni lapot, az igazán csak izlés dolga. Talán anyagilag jó így, mert az utcai árusok nemcsak a védtelen gyalogjárókat üldözik, molesz-

tájják, de benyitnak korcsmákba, snapsz-butikokba is.

Annyi tény, hogy ezek a rongyos utcai árusok a tőzsdéseknek kárt okoznak. Ha nem is nagy kárt, mégis kárt.

Hogy ez így van, annak ismét csak a tőzsdések az okai. Ha a megfelelő kiadókkal erélyesen, komolyan tárgyalnának — megszabadulnának ezen nem épen szép vetélytársaktól.

De mit beszélünk. Minden fővárosi tőzsdés átvehet ezen lapokból, terjesztheti csak azért, hogy ilyen méltatlan konkurrens ne legyen. Más esetben le lehet néha mondani bizonyos jövedelemről és kizárni egyes lapokat a terjesztésből, ha ezek csak fáradságot okoznak, de hasznot nem hoznak.

Ezen kiadók nem adnának el csak tőzsdékben annyit, mint így, mert nyomorék egyének kinalván a lapot némi százalomból is vesznek tőlük lapokat: És végre ehhez a tőzsdéseknek semmi közük. Ők gondoljanak saját érdekeikkel. Nekik bent vannak eladó lapjaik és nem tudnak eladni, mert boltajtója előtt ordít az egy-két kétes alak és ott adogatja el a lapokat az ő régi vevőinek.

Értheretlen eljárás ez és igazságtalan a lapoktól, mert ha már I krajczáros lapokat adatnak el tőzsdékben és a kiszolgálásért, valamint a bizományi felelősségért $\frac{1}{4}$ -ed krajczárt adnak, akkor örüljenek, hogy rendes helyeken árulják lapjaikat és ne ártsanak nekik, — méltatlan piszkos alakoknak adván a forgalom javát.

De a tőzsdések a hibások. Ha ezen lapokat egyszerűen nem fogadnák el, attól nem menne ugyan tönkre ez a két híres újság; de a tőzsdések sem.

Megakadályoznák legalább, hogy később egy harmadik és negyedik hirlap vigye az elárúsítást az utcára, és mint lapterjesztők több becslésben részesüljenek.

Hogy mi mindig azon fáradozunk, hogy olvasóinknak jövedelmet szaporítsuk, az köztudomású; hogy mi a lap terjesztéshez a tőzsdést dícséretre méltóan legalkalmasabbnak tartjuk, azt sem kell bővebben indokolnunk és mégis — bármily különösnek tessék is — azt ajánljuk, hogy ezen piszkos konkurencziától forduljon el a tőzsdés valamennyi, forduljon el ezen lapoktól is; inkább keressen naponta néhány negyed krajczárral kevesebbet, de ne fogadja el tőzsdéjében eladásra azon lapokat, melyeket az utcán is árúsítanak.

Talán jobban is jönnének ki; mert a tőzsdébe esti lapért jövök más drágább esti lapot vennének, a melyen több a haszon.

Az állampénztári kimutatás.

A pénzügyminiszter közzétette az állampénztárak bruttó bevételeiről és

kiadásairól szóló kimutatásokat az 1896. év negyedik negyedéről.

Míg az előző három évnegyed kimutatásai szemben a múlt év megfelelő évnegyedeinek kimutatásaival a nagyobb bevételek mellett még nagyobb kiadásokat tüntetett fel, úgy hogy az egyes évnegyedek mérlegei kedvezőtlenebbeknek mutatkoztak, a mostani negyedik évnegyed mérlege már kedvezőbb, mert a bevételek többlete 9.85 millió, a kiadások többlete pedig 9.07 millió lévén, a mérleg 0.77 millióval jobb, mint tavaly.

E körülmény azonban már csak kis mértékben javíthatta az egész év kezelési mérlegét, bár végeredményben az 1896. év is bevételi fölösleggel záródik. Az állampénztári kimutatások szerint volt ugyanis:

	1896-ban	Bevétel	Kiadás
		millió frt.	millió frt.
I. évnegyedben		107.46	133.67
II. „		112.42	115.75
III. „		130.73	138.11
IV. „		153.70	114.36
		504.31	501.89

E szerint a pénztári kezelésben 2.42 millió bevételi többlet mutatkozik, ami 12.63 millióval kevesebb a tavalyinál.

Mindazonáltal maga az a tény, hogy az 1896. év pénztári kezelése is fölösleget szolgáltat, mindenképen örvendetes, mert meghazudtolja azokat a rémlátókat, kik az előző évnegyedek kimutatásaiból már a deficizet akarták kiolvasni.

Egyébiránt a fentebbi adatok még kedvezőbb világításba helyeztetnek, ha azokat a költségvetési előirányzattal hasonlítjuk egybe. Az 1896-iki budget a bevételeket 473.06 millióval, a kiadásokat 472.90 millióval irányozta elő. A pénztári kezelésben kitétek a bevételek 504.31 milliót, a kiadások 501.89 milliót. A tényleges eredmények tehát a bevételeknél 31.25 millióval haladtak meg a preliminarét. Ha egyidejűleg a kiadások is előre nem látott mértékben emelkedtek, onnan van, hogy igen tetemes beruházások eszközöltettek az 1896. év számlájára. Ha ezeket levonásba hozzuk, amint azt tenni is kellene, mivel nem rendes kiadásokról van szó, akkor nem 2.42 milliót, hanem mintegy 19 millió forintot tenne ki a pénztári kezelésben előállandott felesleg.

Az utóbbi esztendőekben a bevételi többlet az államháztartásban kitétt:

	millió frtot
1890-ben	25.45
1891 „	30.52
1892 „	19.10
1893 „	34.06
1894 „	23.04
1895 „	26.59
1896 „	2.42 (a pénztári kezelésben).

Tekintettel arra, hogy az eddigi tapasztalatok szerint a zárszámadási vég-

leges eredmények a pénztári kezelés eredményénél mindig kedvezőbbek szoktak lenni, bizvást feltehetjük, hogy számbavehető visszaesés a feleslegek szaporodásában 1896-ban sem fog mutatkozni.

Vegyések.

Uj csomagolás. Folyó év márczius havától kezdve több dohányáram, mely eddig 125 grammjával volt csomagolva, kisebb súlyú csomagolással 100 grammonként és tetemesebb olcsóbb árral fog forgalomba hozatni. Ezen új csomagolási dohányok következők:

Középfinom: Török.

Finom: Török.

Török: Dráma.

Finom: Ázsiai.

A rézpénz bevonása. A még forgalomban levő krajczáros és félkrajczáros váltópénz napjai immár meg vannak számlálva. A magyar és osztrák pénzügyminiszterek ugyanis, — mint értesülünk — elhatározták, hogy az egy- és a félkrajczáros rézpénzeket még az év első felében bevonják. A módokat részletes megállapítása czéljából a pénzügyminiszteriumok kiküldöttjei legközelebb értekezletre gyűlnek össze.

Dohányáru-raktár Kolozsvárott. A pénzügyminiszter, — mint felhívatatosan jelentik — az erdélyi tőzsdék szükségletének könnyebb kielégíthetése végett Kolozsvárott nagy dohányáru-raktárt fog berendezni. A dohányraktárhoz szükséges megfelelő helyiségek ügyében a tárgyalásokat már megkezdtek.

A magyar közgazdasági társaság tegnap este tartott felolvasó ülésén, a melyen Matlekovits Sándor v. b. t. t. elnökölt, Jeszenszky Ignác, nagyikindai ev. lelkes érdekes és aktualis előadást tartott az alföldi agrárszocializmusról. Az előadó szerint a néptömeg érvényesülését akadályozza a mezőgazdálkodási rendszer egyoldalúsága, mely nem nyújt változatos kereseti forrást s a főmunkaidejét az aratásra koncentrálja és az még legnagyobbrészen a munkásosztályt nem foglalkoztatja. Új kereseti források megnyitását akadályozza a paraszt s nagyrészt az uri birtokososztály egyoldalú szerzési vágya, a mely minden tőkéjét földberletekbe és vásárlásokba fekteti, a helyett, hogy a meglévő magán vagy szövetkezeti uton mezőgazdasággal kapcsolatos ipari vállalatokra fordítaná s ezzel új kereseti és jövedelmi forrásokat nyitna. A nyerstermények földolgozásából és közvetítéséből eredő hasznokat kiengedi kezéből. A háziipart elfelejtette s külföldi gyártmányt nyúl potolja. A magyar nép boldogulásának nagy akadály, hogy szerzési hajlamaival nincs arányban terjeszkedési képessége. Tulteng az Alföldön a helyett, hogy önkéntes településsel kivonulna a déli nemzetiségi területekre, a hol könnyebben szerezhetne. A nép terjeszkedését elő kell mozdítani okzerű telepítésekkel a túlnépes helyektől. A telepítésekre nézve az eddigitől eltérő új telepi-

tési rendszert ajánl. A telepesek között megkülönbözteti a telkes és kertes telepeseket. Amazokat az alföldi kisbirtok elaprózásának akadályozására a kisgazdák új sarjaiból, a kertit telepeseket pedig a a napszámos-osztálytól kívánja vegyesen egy-egy telepen. E kertit telepesek a keretszet által nyernének új foglalkozási tért és keresetforrást. A munkás-elem józanabban részének szervezését az értelmi osztály vegye kezébe s ezek keretében oldja meg a munkásbiztosítás, segítés, munkaközvetítés stb. kérdését is. Nagy súly fektetendő a falusi népoktatás teljes reformjára, a mely a földmivelő nép léteerdekeit veszi első sorban figyelembe. A nép öregjeit, a csökönys tömeget át nem gyárthatjuk, egy új generációt kell nevelni a népiskolától kezdve, új gazdasági nézetekkel és ambíciókkal. Elsőrendű földadat az Alföldről önként történt településeket megerősíteni, a régi tengődő telepeket lábra állítani, hogy az exponált helyeken nemzeti földadatainknak is megfelelhessenek.

A kereskedelmi és iparmuzeum újból való föllállítása iránt, mely az ezredéves országos kiállítás alkalmával szünetelt, a kereskedelmi miniszter utasítása folytán a szükséges lépéseket már megtették. A muzeum igazgatósága fölhívta az iparosokat, hogy bocsássanak rendelkezésére kiállítandó tárgyakat és mintákat, melyek tovább is az iparcsarnokban lesznek kiállítva.

A Hungária-körúti villamos. A külső Hungária-körúton és a ferencvárosi pályaudvarhoz tervezett villamos vasut építésére a közuti vas-pályatársaság, a városi villamos vasúttársaság és az ipar és kereskedelmi bank folymodott engedelemért. A tanács tegnapi ülésén tárgyalta a kérvényeket és kimondotta, hogy a koncessziót addig senkinek sem adja ki, a míg a Hungária-útnak szabályozási terve véglegesen megállapítva nincsen s a Mester-utca kiszélesítése ügyében a tárgyalásokat be nem fejezik. A tanács a koncesszió kiadása előtt megakarja állapítani, hogy a Hungária-út kiépítésére szükséges magántelkek kisajátítása mennyibe kerül.

Adótisztek mozgalma. Két esztendője tizennygy pontba foglalták az adóhivatali tisztviselők anyagi helyzetük javítására vonatkozó kérelmüket. Az 1897-iki költségvetésből az adóhivatali tisztviselők meggyőződtek, hogy a folyó év sem fogja meghozni helyzetük javulását. De mivel a pénzügyi költségvetést még nem tárgyalta a képviselőház, a kassai kir. adóhivatal tisztikara körlevélben felszólította az összes adóhivatalokat, hogy kérjék meg kerületiek országgyűlési képviselőjét a kérelem tizennygy pontjának támogatására. A mozgalomnak sikere volt, száznál több országgyűlési képviselő ígerte meg a kérelem támogatását; ezek közt vannak: Wlassics Gyula, Csáky Albin gróf, Chorin Ferencz, Vay Ernő gróf, Horánszky Nándor, Schmidt Gyula, Pejacevich Arthur gróf, Zsigárdy Gyula, Karácsonyi Jenő gróf, Csávossy Béla, Károlyi Istvan gróf, Zsilinszky Mihály, Terenyi Lajos, Györfly Gyula, Andrassy Sándor gróf. Hieronymi Károly, Hódossy Imre, Somsich Andor, Tisza Lajos gróf, Enyedi Lukács, Polczner Jenő, Polónyi Géza, Falk Miksa, Károlyi Sándor gróf, Semsey László és Éder Odón.

Szerkesztői üzenetek.

Caution. Kérdést intézőknek válaszoljuk, hogy lapunk nyiltevényében közölt hirdetéseknek minket nem kötelez annak tudása, hogy melyik nagytözde keres üzletvezetőt. A hirdetményt jellel ellátott aláírással kapjuk és ha van pályázat, azt az adott jeli címre továbbítjuk.

P. nagytözds V. Előfizetésében félvéve hátralekban van, kérjük a pénzt beküldeni.

B. nagytözds K. v. Fenti üzenet Önnök is szól.

Több lottogyűjtőnek. Jól estek köszönő soraik, melyek igazán 100 számra érkeztek. Mi csak kötelességet teljesítettünk, midőn igaz ügyünk védelmére tollat ragadtunk.

M. D.-né Budapest. Izentük többször. Tözsdét eladni nem lehet. A berendezést eladhatja, de a jogot hogy adhatná el, mikor az a kincstáré és nem az Oné.

Sch. Arm. Bpest. Dohányárut sem drágábban, sem olcsóbban eladni, mint az elő van írva, nem szabad, egyiket ép úgy büntetik, mint a másikat.

K. W. nagytözds B.-n. Köszönjük lapunk iránti érdeklődését. Bizony többen vehetnének Önön példát. Csodálatos közöny tapasztalható épen a nagytözdsékek legtöbbször. A kistözds kötelességének tartja támogatni azon lapot, mely érdekeit védelmezni van hivata és ismerünk oly nagytözdsét, ki lapunket nem restelli kölcsön kérni elolvasás végett kistözdsétől. Pedig a „Dohányárusok Közlönye” naponta 1 $\frac{1}{2}$ krajczárba kerül, annyit pedig nélkülözhet nemcsak egy kisárus, de még egy — — nagytözds is.

Segéd szerkesztő: Heltai Nándor.

Nyilt-tér.

Egy nagyobb vidéki város nagytözdsdjének vezetésére egy, cautionnal rendelkező, alkalmas egyén kerestetik. Czim a kiadóhivatalba „Caution” jelige alatt.

Magyar királyi államvasutak.

Üzletvezetéség Kolozsvárt, 2270 1897. sz.

A m. kir. államvasutak kezelése alá tartozó szekely-vasutak sepsi-szt.-györgygyimesi vonalon fekvő Csikszereda állomáson berendezendő vendéglő üzlet, a pályának közelebről történő megnyitási napjától számítandó 3 évre bérbe adandó léven, annak bérbe adása iránt ezennel pályázat nyitattik.

Felhivatnak ennélfogva mindazok, kik a nevezett állomás vendéglőt bérbe ohajtják, hogy a szabályszerűen bélyegzett es eddigi működésüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat legkésőbb f. évi márczius hó 4-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetésége általános osztályához (titkárság) czimezve nyújtsák be.

Az ajánlatok külön lepecsételt borítékban küldendők be és a boríték következő megjegyzéssel látandó el. „Ajánlat a csikszeredai állomási vendéglőre.”

Az ajánlattevő köteles a kolozsvári üzletvezetéség gyűjtőpénztáránál (Kolozsvár, Emke palota) f. évi márczius hó 4-én déli 12 óráig bánatpénz képen 200 frtot készpénzben, vagy állami letétekre

alkalmas értékpapirokban letétbe helyezni, vagy oda posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

Az üzletvezetéség fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül — tekintett nélkül a felajánlott összeg magsasságára — szabadon választhasson.

A vendéglőre vonatkozó feltételek a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetésége III. osztályához tudhatók meg.

Végül megjegyzetetik, hogy a vendéglőhöz az üzleti helyiségeken kívül, a bérlo cseljaira szolgáló magánlakás is adatik.

Kolozsvár, 1897. január hó.

Az üzletvezetéség.

Árverés.

3950/97. A m.-szigeti m. kir. p. ü. igazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az ökor-mezői dohány nagyáruda kezelésének biztosítása czéljából alólírott kir. p. ü. igazgatóságnál 1897. évi február hó 28-án d. e. 10 órakor zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni.

A betöltendő nagyárudához 71 kisárus van anyagbeszerzés végett utalva.

Szóban forgó dohány nagyáruda anyagkészletét a debreczeni kir. dohányáru raktárból szerzi be.

A dohány nagyáru eddig 4 $\frac{1}{2}$ % eladási díjban részesült az általa megrendelt anyagok után.

Ezen dohány nagyárudával össze van kötve a bélyeg és váltó ürlapok árulása is és ebbeli készletét a huszti m. kir. adóhivatalnál szerzendi be.

A bélyeg és váltó ürlapok eladásából 1 $\frac{1}{2}$ % jutalék jár.

A nagyáruda kezelése az arra alkalmasnak talált s a legkisebb tözsdiját igénylő pályázónak fog adatni s csak is ezen tözsdij képezheti az ajánlatok tárgyat.

A nagyáruda évi forgalma a legközelebbi mult évben 22.549 frtot tett ki nyers értékben.

A pályázók ajánlataik biztosítására 133 frt készpénzt, vagy megfelelő névértékű övadékképes értékpapirt kötelesek a huszti kir. adóhivatalnál bánatpénzül letenni és ez arról szóló nyugtát 50 kros bélyeggel ellátandó lepecsételt írásbeli ajánlatukhoz csatolni.

Az ajánlatok folyó 1897. évi február hó 28-án délelőtt 10 óráig ezen kir. p. ü. igazgatóság főnökénél nyujtandók be.

Az ajánlat a következő okmányokkal látandó el u. m.:

a) a letett bánatpénzről szóló eredeti nyugtával,

b) nagykorusági bizonylattal és c) hatósági, erkölcsi és vagyoni állapotot igazoló bizonylattal.

A további feltételek s a dohány nagyáruda kezelésével összekötött kötelezettségek ezen kir. p. ü. igazgatóságnál és a huszti kir. p. ü. öri biztosságnál megtekinthetők.

M.-Sziget, 1897. év február 10-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönye**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sőhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágának, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítottatik, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen cél elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvételére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.